

מקור המאמר בזוהר פרשת וישב דף קעט ע"ב
מעלת לחנוך הילדים למצות

רַבִּי שְׁמֻעוֹן אָמַר, בא ראה,
כתוב טוב יֶלֶד מִסְכָּנוֹ וְחַכָּם,
מי זה יֶלֶד מִסְכָּנוֹ? תְּרִי
בָּאֲרוֹתָה, וְנִתְבָּאָר שֶׁהוּא יִצְרָא
טוֹב. אָבֵל טֹב יֶלֶד, זהו
שְׁבַתּוֹב (מלימ 17) נָעֵר הַיִתִי
גם זָקַנְתִּי, וזה הוא נָעֵר
שֶׁהוּא יֶלֶד מִסְכָּנוֹ, שֶׁאָין לוֹ
מִעְצָמוֹ כָּלּוֹם. וְלֹמַה נִקְרָא
נָעֵר? מִשּׁוּם שִׁישׁ לוֹ חֲדוֹשׁ
הַלְּבָנָה שְׁתָמִיד מִתְחַדְּשָׁת,
וְתָמִיד הוּא יֶלֶד מִסְכָּנוֹ, כַּמוֹ
שָׁאָמְרָנוּ. וְחַכָּם, מִשּׁוּם
שְׁשֹׁוֹרָה בּוֹ חֲכָמָה.

מֶלֶךְ זָקוֹן - זהו יִצְרָא הָרָע,
כַּמוֹ שָׁבָאָמָר, שְׁהָרִי מִיּוֹם
שְׁהִיא לֹא יֵצֵא מִטְמָאתוֹ
לְעוֹלָמִים. וְהוּא כְּסִיל, שְׁפֵל
דָּרְכֵיו הַם לְזָרֶה רַעַת, וְהוֹלֵךְ
וּמְסַתָּה אֶת בְּנֵי הָאָדָם וְלֹא
יָדַע לְהַזָּהָר, וְהוּא בָּא עַם
אָדָם בְּעַלְילָות כִּי לְהַסְטוֹתָם
מַדְרָךְ טוֹבָה לְזָרֶה רַעַת.

בָּא רַאֲתָה, על זה מקדים עם
אָדָם בַּיּוֹם שְׁנוֹלֵד, כִּי
שְׁיָאמֵן לוֹ, שְׁהָרִי כְּשֶׁבָּא יִצְרָא הַטּוֹב, לֹא יִכְלֶל הָאָדָם לְהַאֲמִין לוֹ, וְדוֹמָה עַלְיוֹ כְּמַעֲמָסָה.
כַּמוֹ זה שְׁנִינוּ, מַיְהוּ רְשָׁעָ עֲרוּום? זהו מַי שְׁמַקְדִּים לְטֻעַן דָּבָרִי לְפָנֵי הַדָּין טָרֵם יָבָא

רַבִּי שְׁמֻעוֹן אָמַר, תָּא חַי, בְּתִיב טֹב יֶלֶד מִסְכָּנוֹ
וְחַכָּם. מִאן יֶלֶד מִסְכָּנוֹ, הָא אוּקְמוֹתָה וְאַתְּמָר
דָּאִיהוּ יִצְרָא טֹב. אָבֵל טֹב יֶלֶד, הָדָא הוּא דְכַתִּיב,
(תהלים 17) נָעֵר הַיִתִי גַּם זָקַנְתִּי. וְדָא הוּא נָעֵר דָאִיהוּ
יֶלֶד מִסְכָּנוֹ דְלִית לִיה מְגַרְמִיה בְּלֹום. וְאַמְאִי אַקְרִי
נָעֵר, בְּגִין דָאִית לִיה חַדְתָּו רְסִיחָרָא דְמַתְחַדְּשָׁא
תְּדִיר, וְתְדִיר אִיהוּ יֶלֶד מִסְכָּנוֹ כִּמָּה דָאָמַר. וְחַכָּם,
בְּגִין דְּחַכְמָה שְׂרִיא בֵּיהֶן.

מֶלֶךְ זָקוֹן, דָא הוּא יִצְרָא הָרָע בִּמְהָ דָאַתְּמָר. דָהָא
מִן יוֹמָא דְהָוָה לֹא נִפְקַד מִמְּסָאָבוֹתָיה
לְעַלְמִין, וְאִיהוּ בְּסִיל. דָכְלָא אַרְחוֹי אַינְנִין לְאַרְחָ בִּישָׁא,
וְאַזְוֵל וְסַטִּי לְבִנֵּי נְשָׁא וְלֹא יְדַע לְאַזְהָרָא. וְאִיהוּ אַתִּי
עַמְבר נְשָׁ בְּתַסְקוּפִין בְּגִין לְאַסְטָאָה לְזֹן מְאַרְחָ טְבָא
לְאַרְחָ בִּישָׁא.

תָּא חַי, עַל דָא אַקְדִּים עַמְבר נְשָׁ בְּיּוֹמָא דָאַתְּלִיד
בְּגִין דִּיהִימִין לִיה. דָהָא כְּדָא אַתִּי יִצְרָא טֹב לֹא
יִכְלֶל בְּרָנְשָׁ לְמַהְיָמָנָא לִיה וְדָמִי עַלְיהָ כְּמַטּוֹלָא.
בְּגִונָּא דָא חַגְגָּן, מִאן הוּא רְשָׁעָ עֲרוּום, דָא הוּא
שְׁיָאמֵן לוֹ, שְׁהָרִי כְּשֶׁבָּא יִצְרָא הַטּוֹב, לֹא יִכְלֶל הָאָדָם לְהַאֲמִין לוֹ, וְדוֹמָה עַלְיוֹ כְּמַעֲמָסָה.
כַּמוֹ זה שְׁנִינוּ, מַיְהוּ רְשָׁעָ עֲרוּום? זהו מַי שְׁמַקְדִּים לְטֻעַן דָּבָרִי לְפָנֵי הַדָּין טָרֵם יָבָא

מֵאָן דְאָקָדִים לְאַטְעָנָא מְלֹוי לְקַפֵּי דְּיִנָּא עַד לֹא יִתְּיַיַּחַד חֶבְרִיה מִאָרִי דְּיִנָּא. כַּמָּה דְאָתָּה אָמַר, (משלו י"ז) צָדִיק הָרָאשׁוֹן בְּרִיבּוֹ וְגוֹ.

כְּגֻונָא דָא (הוא נ"א הא) רְשָׁע ּוּרּוּם, כַּמָּה דְאָתָּה אָמַר, (בראשית ג) וְהַנְּחַשׁ הִיה ּוּרּוּם. וְהִיא אָקָדִים וְשָׂרֵי עַמִּיהָ דָבָר נֶשׁ עַד לֹא יִתְּיַיַּחַד חֶבְרִיה לְאַשְׁרָאָה עַלְיהָ. וּבְגַין דְאָיוֹהוּ אָקָדִים וְהָא אַטְעָנָן טַעַנְתָּיהָ עַמִּיהָ, כִּד אָתִי חֶבְרִיה דְאָיוֹהוּ יִצְרָר הַטּוֹב, אֲבָאִישׁ לֵיהֶן בְּרָנֶשׁ בְּהִדְיָה וְלֹא יִכְלֶל לְזַקְפָּא רִישִׁיהָ, כְּאֵילּוּ אַטְעָנָן עַל בְּתִפְיָה כָּל מַטּוֹלִין דַעַלְמָא. בְּגַין הַהְיוֹא רְשָׁע ּוּרּוּם דְאָקָדִים עַמִּיהָ. וְעַל דָא אָמַר שְׁלָמָה (קהלת ט) וְחַכְמָת הַמְּסִכָּן בָּזְוִיהָ וְדִבְרָיו אֵינָם נְשָׁמָיעִים, בְּגַין דָהָא אָקָדִים אַחֲרָא.

וְעַל דָא כָל דְיִנֵּי דְקַבֵּיל מִבָּר נֶשׁ מְלֹה עַד לֹא יִתְּיַיַּחַד חֶבְרִיה, כְּאֵילּוּ מִקְבֵּל עַלְיהָ טַעַנוֹא אַחֲרָא לְמַהְיָמָנוֹתָא. אֶלָא (משלו י"ז) וּבָא רַיְעָהוּ וְחַקְרוֹ, וְדָא הִיא אָרֶחֶת דָבָר נֶשׁ זְפָאָה, דָהָא בָר נֶשׁ זְפָאָה דָא הִיא, דָלָא הַיְמִין לְהַהְיוֹא רְשָׁע ּוּרּוּם יִצְרָר הַרְעָע, עַד דִיְתִי חֶבְרִיה דְאָיוֹהוּ יִצְרָר טּוֹב. וּבְגַין דָא בְּנֵי נֶשֶׁא אִיפּוֹן בְּשָׁלִין לְעַלְמָא דָאָתִי.

וְעַל דָא בְּטָרָם יִבָּא חֶבְרּוֹן, שַׁהְוֹא יִצְרָר הַטּוֹב. וּמְשׁוּם זֶה בְּנֵי אָדָם

חֶבְרּוֹן בָּעֵל הַדִּין, כְּמוֹ שְׁנָאָמָר (משלו י"ח) צָדִיק הָרָאשׁוֹן בְּרִיבּוֹ וְגוֹ.

כְּמוֹ זֶה [הוא נ"א תהה] רְשָׁע עֲרוּם, כְּמוֹ שְׁנָאָמָר (בראשית ג) וְהַנְּחַשׁ הִיה עֲרוּם, וְהִיא מִקְדִּים וְשָׂוְרָה עַמּוֹ שֶׁל אָדָם בְּطָרָם יִבָּא חֶבְרּוֹן, לְשָׁרוֹת עַלְיוֹן. וּמְשׁוּם שַׁהְוֹא מִקְדִּים, וְהַגָּה טֹעַן טַעַנְתָּו עַמּוֹ - כְּשַׁבָּא חֶבְרּוֹן, שַׁהְוֹא יִצְרָר הַטּוֹב, מְרַעֵץ אֶת הָאָדָם עַמּוֹ וְלֹא יִכְלֶל לְזַקְפָּה רַאשׁוֹ כְּאֵלוֹ הַטּוֹעַן עַל בְּתִפְפּוֹ כָל הַמְשָׁאוֹת שֶׁל הָעוֹלָם בְּגַלְל אָתוֹן רְשָׁע ּוּרּוּם שַׁהְקָדִים עַמּוֹ. וְעַל זֶה אָמַר שְׁלָמָה (קהלת ט) וְחַכְמָת הַמְּסִכָּן בָּזְוִיהָ וְדִבְרָיו אֵינָם נְשָׁמָיעִים, מְשׁוּם שַׁהְגִּיה הַקָּדִים אַחֲרָא.

וְעַל כֵו, כָל דִין שְׁמַקְבֵּל מִאָדָם דָבָר בְּטָרָם יִבָּא חֶבְרּוֹן, כְּאֵלוֹ קִבְּלָה עַלְיוֹן תּוֹעַבָּה אַחֲרָת לְאָמוֹנָה, אֶלָא (משלו שם) וּבָא רַיְעָהוּ וְחַקְרוֹ, וְזֶה הַוָּא דָרְךָ שֶׁל אָדָם צָדִיק. שְׁהָרִי הָאָדָם הַצָּדִיק הַזֶּה שְׁלָא הָאָמִין לְאָתוֹן רְשָׁע ּוּרּוּם שֶׁל יִצְרָר הַרְעָע נְכָשָׁלִים לְעוֹלָם הַבָּא.

אבל אותו צדיק שפוחד מרבותנו, כמה רעות סובל בעולם הזה כדי שלא יאמין ולא ישתחר עם אותו יצר הרע, והקדוש ברוך הוא מציל אותו מכלם. זהו שכתב (תהלים לד) **רבות רעות צדיק ומכלם יצילנו ה.** לא כתוב רבות רעות לצדיק, אלא הצדיק, משומש שהקדוש ברוך הוא מרצה בו, ומשום כך הקדוש ברוך הוא מרצה

מאותו האדם ומziel אותו הכל בעולם הזה ובעולם הבא. אשרי חלקו.

ספר אור הזהר (עמוד 109)

- פרק א ענף א'

מעלת אמרית הזהר והתקונים אפילו בלי הבנה

צן יעשו רשם למעלה בפמליא של מעלה

גס אני מצטרף בהדריו לתקוּן ולאמצֹעַן, ויהיו דבריו נתת רוח להקדוש ברוך הוא יעשו רשם למעלה בפמליא של מעלה.

(הסבירת הגאון הצדיק פוקד הדור רבינו שמואל הלי ואנער שליט"א לספר תקוני הזהר עם פרוש מותק מדבר להגאון הצדיק המקביל רבינו פריש זכר צדיק לרבה)

צד) בלי ספק שהבור קדוש זה יוסף הורפה לומדים בתקוני זהר, ובלי גדר בסיעתא דשמעיא ברכזוני גם בן למד בו את כל תקוני זהר, ובוגדיי כל בני גiley בן יעשה, ויהיה להם חבר זה לתועלת רבבה. ולתועלת רבבה, ועל ידי זה תתרבה הדעת דקדשה.

בלי ספק שהבור קדוש זה יוסף הרביה לומדים בתקוני זהר, ובלי גדר בסיעתא דשמעיא ברכזוני גם בן למד בו את כל תקוני זהר, ובוגדיי כל בני גiley בן יעשה, ויהיה להם חבר זה לתועלת רבבה, ועל ידי זה תתרבה הדעת דקדשה, ויקים לנו מאמר הזהר הקדוש ברעה מיהימנא (חלק ג' קכד): עתידין

ישראל למיטעם מאילנא דחיי דאייה ספר הזהר יפקון ביה מגלוותא ברחמי. (הסבירת הגאון הצדיק רבוי יוסף ליברמן שליט"א ראש מתיבתא כולל שומר הרים, בספר תקוני הזהר עם פרוש מותק מדבר להגאון הצדיק המקביל רבוי דניאל פריש זכר צדיק לרבה)

צח) לקבע למועד של עמוד יומי בספר הזהר הקדוש חק ולא עבר

ווארה בקהל גדור לבני תורה ויראי השם, לקבע למועד של עמוד יומי בספר הזהר הקדוש חק ולא עבר, כדי לטהר את הנפש ולהחייש את גאלתנו ופדות נפשנו.

(הגאון הצדיק המקביל רבוי יעקב מאיר שכטר שליט"א – נדפס בלוח עמוד היומי על ידי מרכז מותק מדבר שנຕיפור על ידי הגאון הצדיק המקביל רבוי דניאל פריש זכר צדיק לרבה)